

Evangeelium ja kogudus

Niisiis, kuni meil on veel aega, tehkem head kõikidele, eriti aga usukaaslastele! Gl 6:10

*Hingamispäev, 16. september
Brooke Ho (Lake Tappes, Washington, USA)*

Sissejuhatus. **Ideaalne või reaalne?**

[Mt 22:34–40](#); [Jh 13:34](#)

Ideaalne: „Täielikult ilma puuduste, vigade ja nõrkusteta.“¹

Reaalne: „Tegelik, mitte kujuteldav, ideaalne või väljamõeldud.“²

Miks alustada nende kahe sõna määratlusega? Huvitav on see, et kuigi need ei ole antonüümid, on sõna otseses mõttes võimatu samaaegselt nii ideaalne kui ka reaalne olla. Põhimõtte on selles, et tegelikkuses ei ole miski ideaalne ja miski ei ole realselt ideaalne, kuid on üks asi, mis on sellele mõttekäigule vastupidine – Jumal.

Olen tänulik, et Jeesus armastab mind tingimusteta.

Inimesed, kes loodi Jumala näo järgi, ei ole ilmselgelt ideaalsed. Matteuse 26. peatükis salgas Peetrus Jeesust kolm korda, kuid ikkagi oli Peetrus see, kellele anti varakristliku koguduse kasvatamise, arendamise ja juhtimise suur ülesanne. Isegi Jeesust, kes oli täiuslik, kiusati taga radikaalse sõnumi tõttu, mis näis traditsioonilist juudi õpetust õhnestavat. Mis oli selles sõnumis nii radikaalset? Kas Jeesus soovib, et elaksime ebatäiuslikku elu, teades, et me oleme patu orjad? Või nõuab ta täiuslikkust maailmas, kus see on võimatu? Kumbki variant ei ole õige.

Kuigi Jumal teab, et me ei ole täiuslikud, annab Ta meile vabaduse teha valikuid selles suhtes, kuidas me üksteisega suhtleme, ning annab jumalikku nõu parimate valikute kohta, mida meil on võimalik teha. Püüd olla täiuslik või taotleda Jumalale alistudes täiuslikkust on väga erinevad asjad. Jeesus kutsus meid üles Kristuse-sarnase täiuslikkuse poole püüdlema: „Ma annan teile uue käsu: armastage üksteist! Nõnda nagu mina teid olen armastanud, armastage teiegi üksteist!“ ([Jh 13:34](#)) Inimlik püüdlus täiuslikkuse poole on armastamine. Jumal on loonud meid nii, et me tunneme loomu poolest rõõmu üksteise eest hoolitsemisest. Olen tänulik, et Jeesus armastab mind tingimusteta. Armastatud olemine on parim tunne maailmas ja kellegi teise armastamine on sama meeldiv.

Kui variserid esitasid Jeesusele väljakutse valid välja kõigist käskudest kõige olulisem, vastas Jeesus: „Armasta Issandat, oma Jumalat ... Armasta oma ligimest nagu iseennast!“ ([Mt 22:37–40](#)) Selle nädala õppetükki uurides küsi endalt enne iga osa kõigepealt, kuidas saab see mõte aidata mul paremini Jumalat tunda ja armastada. Ja teiseks küsi, kuidas saab õpitut rakendada sinu elu inimsuhetesse.

*Pühapäev, 17. september
Meggan Nicole (Lake Tapps, Washington, USA)*

Logos. **Pea vastu või anna alla**

[2Aj 36:16–20](#); [Jr 20:7](#); [Mt 11:28–30](#)

Kutsumuse koorem ([Jr 20:7](#))

Kas sind on kunagi kutsutud lootusetusse olukorda või oled seisnud silmitsi väga raske ülesandega? Just niisugune oli Jeremija kutsumuse taust: „Sa valmistasid mulle pettumuse, Issand, ja ma olen pettunud; sa oled minust tugevam ja võitsid. Ma olen iga päev olnud naeruks, kõik pilkavad mind.“ ([Jr 20:7](#)) Tihtipeale ei ole kutse teenimise kerge, kuid selle raskusaste ei tohiks kunagi määrata seda, kes meie kutsumus on

¹ Dictionary.com, märksõna „perfect“, <http://www.dictionary.com/browse/perfect?s=t>.

² Samas, märksõna „real“, <http://www.dictionary.com/browse/real?s=t>.

tõeline. Jeremija lausus need sõnad kirglikult Issandale siis, kui ta heitles oma kutsumuse olemusega.

Tegelikult on Jeremija raamatus mitmesuguseid tunnistusi või hala Issandale, kus Jeremija valab igas lõigus välja oma meeleheite ja koorma seoses selle kohutavalt raske kutsumusega Issandalt.* Jeremijat kutsuti teenima inimesi, kes ei tahtnud teha mingit tegemist ei tema ega ta prohvetlike sõnumitega.

Kuidagi leidis Jeremija jõudu minna oma töös edasi hoolimata kutsumusega kaasnevatest rõhuvatest emotsioonidest ja meeleheitest. Ta armastas jätkuvalt oma rahvast, kuigi nad pilkasid teda ja kiusasid teda taga. Jeremija elulugu on kurb lugu kurva lõpuga. Kuid Jeremija ustavus Jumala kutsele oma elus on ehk kogu Pühakirjas kõige innustavam.

***Kui Jeesus veab iket koos meiega, siis ... meie töö Tema heaks toob
kuningriigi tarvis kaasa üha suurenevaid õnnistusi.***

Kohus Jeruusalemma üle ([2Aj 36:16–20](#))

Vahetult enne Jeruusalemma langemist täheldab 2. Ajaraamatu autor, et inimesed „pilkasid Jumala käskjalgu, põlgasid tema sõnu ja tegid nalja tema prohvetitega, kuni Issanda viha tõusis oma rahva vastu, nõnda et enam ei olnud abi“ ([2Aj 36:16](#)). Pärast seda kutsus Issand Jeruusalemma vaenlased kaldealased – Babüloonia valitseva klassi – Jeruusalemma ründama ja maatasa tegema.

Tähtsaim siin on, et iisraellaste süda läks Jumala sõnade suhtes külmaks. Nad ei hoolinud enam. Patt on degeneratiivne seisund, mis algab väiksel, lausa ohjeldatavalt, aga kui seda Jumalale ei allutata, kasvab see ja võtab meie südame põhisuuna üle. Teine kõhedust tekitav täheldus siin on, et Issand kutsus iisraellaste vaenlased Jeruusalemma hävitama. Selle teksti tõlgendus illustreerib fakti, et kui me andume täielikult patule, ei ole Issandal muud valikut, kui oma vaimulik kaitse eemaldada. Mitte sellepärast, nagu ei tahaks Ta meid kaitsta, vaid sellepärast, et oleme sellele kaitsele selja pööranud.

Külv ja lõikus ([Lk 22:3](#); [Ap 5:1–5](#))

Luuka raamatus esitatakse väide, mis võib väga muret tekitav olla: „Aga saatan oli läinud Juuda sisse, keda hüüti Iskariotiks, kes oli nende kaheteistkümne hulgast.“ ([Lk 22:3](#)) Kuidas oli võimalik, et Saatan läks sõna otseses mõttes selle mehe südamesse, kes oli aastaid Jeesuse lähimas ringis? See on kõhedust tekitav õppetund. Meil ei ole oluline üksnes Issanda läheduses viibida, vaid ka meie süda vajab Jeesuse poolt kindlustamist. Jeesus veetis aastaid Jeesuse füüsilises läheduses, kuid tema süda ei alistunud kunagi Issandale. See oligi tema vaimuliku kaitserüü pragu, kust sai Saatan sisse.

Apostlite tegude raamatus näeme taas sarnast muretsema panevat asja, kui Peetrus küsib Hananiaselt: „Mispärast on saatan vallanud su südame?“ ([Ap 5:3](#)) Meie igapäevaellu on põimitud kosmiline vaimulik lahing nii avalikult kui ka varjatult. Lihtne on jätta tähelepanuta elu olulised valdkonnad, milles on Jeesusest puudu. Samuti võime klammerduda harjumuste ja tegevuste külge, mis annavad hea tunde Kristusele täielikult alistumise hinnaga. Kuid see ei ole sõnum tegudest, vaid südamest.

Suurenevad õnnistused ([Mt 11:28–30](#))

Kuigi selle õppetüki teemade ja salmidega seoses võib tekkida raske tunne, ei peaks see nii olema. Kuigi rasked koormad on vältimatu osa praegusest elust, töötab Jeesus, et Ta on alati valmis meie kõrval kõndima ja õlga meie koorma alla panema. „Tulge minu juurde kõik, kes olete väevatud ja koormatud, ja mina annan teile hingamise!

* Mõned liigitavad siia alla sellised tekstid, nagu näiteks: [Jr 11:18–23](#); [12:1–4](#); [15:10–12](#), [15–21](#); [17:14–18](#); [18:19–23](#); [20:7–18](#).

Võtke enda peale minu ike ja õppige minult, sest mina olen tasane ja südamedelt alandlik ja te leiate hingamise oma hingedele, sest minu ike on hea ja minu koorem on kerge!“ ([Mt 11:28–30](#)) Illustratsioon on selge. Härg suudab üksinda vaid teatud hulga tööd teha, kuid teise härjaga ühes ikkes tehtav töö ei ole mitte lihtsalt kahekordne, vaid veelgi suurem.

Jeesuse täielik vastuvõtmine ja Temaga ühes ikkes vedamine ei välista valusaid olukordi. See partnerlus võib kaasa tuua lausa kutse teenimisse, mis näib tohutu suur ja võimatu. Aga kui Jeesus veab iket koos meiega, siis ei saa me vaid lihtsalt hakkama, vaid meie töö Tema heaks toob kuningriigi tarvis kaasa üha suurenevaid õnnistusi.

VASTA

1. Kui sa mõtled Issandaga koos ikke vedamisele, siis missugune on sinu elus üks kogemus, kus sa oskad ära tunda, et see oli väga raske, kuid oli ületatav tänu suhtele Jeesusega?

2. Meid kutsutakse mõnikord sarnaselt Jeremijaga tegema Kristuse jaoks raskeid asju. Kas oskad oma minevikust või hoopis tulevikust tunda ära niisuguse kutsumuse?

3. Kui teed oma isiklikus elus inventuuri, kas on mingeid valdkondi, mida tahaksid Issandale allutada või uuesti allutada?

*Esmaspäev, 18. september
Lizzie Mattson (Lake Tapps, Washington, USA)*

Tunnistus. **Püha elu – elamist väärt**

[Mt 18:15–17](#)

„Inimesed on Kristuse omand, kelle Ta ostis lõputu hinna eest. Nad on seotud Tema külge armastusega, mida Tema ja Isa on nende suhtes ilmutanud. Kui ettevaatlikud peaksime siis üksteisega suhtlemisel olema! ... Kui inimene ei taha järgida Issanda Jeesuse antud juhiseid, tehakse vigu ja ülekohut.“¹

„Ükskõik missuguse eksimusega on tegemist, ei muuda see plaani, mille Jumal on teinud arusaamatuste ja isiklike solvangute lahendamiseks. Tihtipeale kõrvaldab probleemi süüdlasega omavahel Kristuse meelsuses rääkimine. Mine eksinu juurde, süda täis Kristuse armastust ja kaastunnet, ning püüa asi ära lahendada. Räägi temaga rahulikult ja vaikselt. Ärgu tulgu üle su huulte ükski vihane sõna. Kõnele viisil, mis mõjub tema arusaamisele kõige paremini. Pea meeles sõnu: „See, kes patuse pöörab ta eksiteelt, päästab tema hinge surmast ja katab kinni pattude hulga.“ ([Jk 5:20](#))“²

„Kui ettevaatlikud peaksime siis üksteisega suhtlemisel olema!“

„Kui su vend peaks patustama,“ ütles Kristus, „siis mine, noomi teda nelja silma all!“ ([Mt 18:15](#)) Ära räägi eksimustest teistele. Räägitakse ühele, siis teisele ja siis veel teisele ning lõpuks see teade kasvab ja halb tegu suureneb, kuni kogu kogudus kannatab. Lahendage asi „nelja silma all“. See on Jumala plaan. „Ära mine kiiresti kohtu ette, sest mis sa siis viimaks teed, kui su ligimene sind häbistab? Lahenda oma riuasi ligimesega, aga teise saladust ära ilmuta.“ ([Õp 25:8, 9](#)) Ära talu oma venna pattu, kuid ära paljasta teda, et probleem ei süveneks ja noomitus ei tunduks kättemaksuna. Manitse teda Jumala Sõnas ettenähtud moel.“³

VASTA

1. Kas sinu elus on keegi, kelleni peaksid jõudma, näiteks sugulane, sõber, töökaaslane, õpetaja?

¹ Ellen G. White, „Gospel Workers“ (1915), lk 498.

² Ellen G. White, „Testimonies for the Church“, 7. kd, lk 261.

³ Samas, lk 260, 261.

2. Kuidas muudab inimeste vaatamine Kristuse pilguga seda, kuidas suhtume inimestesse, kes tegutsevad väljaspool selle piire, mida peame vastuvõetavaks kristlikuks käitumiseks?

*Teisipäev, 19. september
Craig Mattson (Lake Tapps, Washington, USA)*

Tõendusmaterjal. Pauluse varakristliku koguduse maailm

[Mt 11:28–30](#); [Gl 5:13–15](#)

Pauluse üldine sõnum galaatlastele oli teiste isetu teenimise ja noore koguduse sisese üksmeele sõnum. Aga kes olid need varakristlased ja missugused probleemid olid Paulusel, kui ta püüdis varakristliku kogudusega suhelda ja neid kasvatada?

Mõttele juudi/kristlase kastist välja ja teeni vabalt Jeesuse armastuse abil, mis ulatub kõigini ja kõikjale.

Esiteks olid juudid. Paljud, kui mitte enamik kristlusesse pöördunuist olid juudid, kes võtsid vastu Jeesuse kui juudi pühades kirjades (Vanas Testamendis) ettekuulutatud Messia. Kuid juudi traditsioonidest kinni hoides pidas paljud neist värsketest kristlastest Jeesust ja usku Kristusesse valitud juutide eesõiguseks, mida ei tohiks paganatega jagada. Seepärast oli Paulusel pidevalt tegemist kriitika ja vastuväidetega juutide ja kristlaste poolt, kes ei mõistnud veel Kristuse sõnumi ülemaailmset ulatust. Selles sõnumis kutsub Paulus varakristlikku kogudust üles mõtlema juudi/kristlase kastist välja ja teenima vabalt Jeesuse armastuse abil, mis ulatub kõigini ja kõikjale.

Siis olid roomlased, kes valitsesid kogu Vahemere piirkonda, kus Jeesus õpetas, kristlus välja kujunes ja Paulus oma misjonireiside ajal laialdaselt rändas. Värsked kristlased olid roomlaste isekate soovide rahuldamise suhtes kriitilised ja keeldusid Rooma keisrit jumalana kummardamast. Aastate jooksul arenes sellest välja pinge, mis tõi kaasa kristliku koguduse suure tagakiusamise. Kuid keiser oli vaid üks paljudest jumalatest, mida roomlased kummardasid. Rooma maailmas oli hea võrgustik templeid jumalatele ning see tähistas lojaalsust keerulisele rooma mütoloogia süsteemile.

Niimoodi algas oluline liikumine, kristlik kogudus – kiilutuna kahe maailma vahele. Üks neist oli juudi maailm, mis kas hülgas Jeesuse või soovis Teda endale hoida, ning teine rooma ohtude ja mütoloogilise paganluse maailm. Kui lohutav pidi olema varakristlastel kuulata ustavate seas korratavaid Jeesuse sõnu: „Tulge minu juurde kõik, kes olete vaevatud ja koormatud, ja mina annan teile hingamise“ ([Mt 11:28](#))!

VASTA

1. Missugused teised grupid olid olemas kristluse arenemise ajal? Kuidas aitasid ja takistasid nende gruppide ideed kristliku usu arenemist?

2. Viimaks muutis Rooma maailm kristluse seaduslikuks ja see võeti laialdaselt vastu. Mil moel muutis see kristluse ajalugu?

*Kolmapäev, 20. september
Alethea Miller (Graham, Washington, USA)*

Praktiline juhend. Tehkem head

[Gl 5:15](#); [6:9, 10](#)

„Kandke üksteise koormaid.“ ([Gl 6:2](#)) „Miks, Issand,“ küsin ma, kui mul endalgi on nii palju koormaid? Enamik päevi on täidetud kõikisuguste elukoormatega: ärkamine enne kukke ja koitu, nürstavas liikluses istumine, et kooli või tööle jõuda, kodused tööd, ebapiisav uneaeg – nimekiri on lõputu. Kannatus kipub katkema. Me leiame end nääklemas abikaasa, toakaaslase, õpetajate, ülemuse või koguni kaaskoguduseliikmetega. Teiste koormate kandmine või isegi küsimine, kuidas teisel läheb, võib tunduda heidutav. Aga mis juhtub siis, kui otsustame kellelegi teisele head teha? Mis tunde see meile annab?

Ühesõnaga – suhtle.

Jagamine kergendab koormaid. Kui seame teised endast ettepoole, peegeldame Jeesuse Kristuse olemust. Jeesus käis siin maa peal ja võttis enda peale iga päev teiste koormaid, kuni vabanes neist ristil. „Ärgem tüdigem head tehes, küll me omal ajal ka lõikame, kui me enne ära ei nõrke!“ ([Gl 6:9](#)) Kannatlikkus vendade ja õdedega Kristuses on nende suhtes armastuse ja lugupidamise osutamine samamoodi, nagu armastaksime ja austaksime neid, kes on meie pereliikmed. Koormate jagamine teistega näitab, et suudame end alandada ja lubame ka teistel oma südame meile samamoodi avada. See muudab meid heasüdamlikumaks, kaastundlikumaks ja Kristusega sarnasemaks.

Me peame üksteist armastama ja hädaajal üksteisele toetuma. Teiste aitamine ei tohi anda meile uhket või hooplevat tunnet, vaid Jumala antu rõõmu. Usk täiustub tegude kaudu, mitte vastupidi. Kui teenimine toob kaasa uhkuse, siis meie teenistus ei ole tulnud Jumalaga täidetud südamest. Aga kui me sügavast tänutundest Jumala armastuse eest meie vastu osutame sedasama armastust neile, kes on meie ümber, siis ei ole selles koosluses mingit uhkust.

Kuidas me siis leiame teiste aitamises ja nende koormate kandmises selle rõõmu? Üks võimalus on lihtsalt inimestega rääkida – ei mingit varjatud päevakava ega eriliselt lihvitud kõnet. Lihtsalt räägi ja mitte üksnes oma sõprade ja lähituttavatega, vaid leia väljastpoolt oma ringkonda keegi ja suhtle temaga. Võib-olla mõni vanem inimene, kelle abikaasa on surnud, või keegi, kellega on sul minevikus ebameeldiv sõnavahetus olnud. Tuvasta kahjustatud või katkine suhe ning astu esimene samm selle parandamiseks. Sirutu inimese poole, kes on sinust väga erinev, ning õpi tundma tema isiklikku lugu. Ühesõnaga – suhtle.

VASTA

1. Kuidas saame leida mooduseid iseenda alandamiseks ja teiste teenimiseks nende koormaid kandes?

2. Võrdle füüsilisi koormaid vaimsete koormatega.

*Neljapäev, 21. september
Julia Armstrong (Auburn, Washington, USA)*

Arvamus. **Issand, keda ma pean teenima?**

[Gl 6:10](#)

Ehk üks kõige keerulisematest kristlikest kontseptsioonidest praktikas on just [Gl 6:10](#). Siin salmis kästakse meil teenida kõiki inimesi, mitte üksnes neid, kes on sama mõtteviisiga või kellega on meil sarnane filosoofiline kalduvus. Kõiki inimesi. See on raske.

See võib osutada ületamatuks raskuseks, kui ei oleks Kristuse armastust.

Me elame maailmas, kus inimesed seatakse kihtidesse. Me sildistame ja liigitame teisi kategooriatesse, mille abil on meil lihtsam ühiskonnas toime tulla ja asju korraldada. Kuid kirjas galaatlastele kästakse meil teenida kõiki, olenemata nende positsioonist ühiskonnas. See salm käsib teenida, vaatamata teiste suhetele meie vastu või meie suhetele nende vastu. See võib osutada ületamatuks raskuseks, kui ei oleks Kristuse armastust.

Alles siis, kui mõistame sügavat ja hämmastavat reaalsust, et hoolimata meie patusest Jumal armastas meid ja suri meie eest, suudame pöörduda ühiskonna poole ja näha kõiki inimesi armastava pilguga.

Kuid siiski on [Gl 6:10](#) üks probleemne väljend, kui Paulus käsib küll teenida kõiki, aga „eriti usukaaslastele“. Me peame meeles pidama, et Pauluse kirja ajal oli kristlik kogudus väike, habras, radikaalne ja suurel määral illegaalne. Kuigi Pauluse kiri kutsus Kristuse järelkäijaid ilmselgelt üles kõiki inimesi teenima, on Paulus ka mures

sellepärast, et need väikesed uued kristlikud kogukonnad hoiaksid kokku, et panna vastu valitseva ühiskonna survele.

Kuidas on meiega tänapäeval? Galaatia kogudusele antud nõuande põhjal on meie ülesanne tõesti teenida kõiki meie kihistunud ühiskonna osi Kristuse armastuse ja innukusega. Kuid me peame ka erilises suhtes koonduma oma koguduse ihuks, sest see ühendab meid ja kasvatab meie kollektiivset usku.

VASTA

1. Kuidas saad sa täna aktiivselt teisi teenida?
2. Kui palju aega pühendad sa teenimisele oma mittekoguduse kogukonnas ja kui palju aega koguduses?
3. Missuguse isiku või grupi olete võib-olla oma kogukonnas tähelepanuta jätnud? Kuidas saate välja töötada strateegia, et jõuda nendeni nii isiklikult kui ka kogudusena?

Reede, 22. september

Nadine Joseph (Brooklyn, New York, USA)

Uurimine. **Armastus katab kõik kinni**

[Gl 6:10](#)

KOKKUVÕTE

Lohutav on teada, et me kõik oleme – vanusele vaatamata – Jumala lapsed, mitte Tema lapselapsed. Seetõttu on meil üle kogu maailma rohkem kui 7,4 miljardit venda ja õde, keda Jumal on käskinud meil armastada ja Temast õpetada. Enamikku neist me ei kohta kunagi, meil ei ole võimalust enamikule head teha ega isegi mitte Jumala armastusest rääkida. Kuid meil on eesõigus olla võimelised osutama „headust“ meile kõige lähematele pereliikmetele. Nende hulka kuuluvad inimesed, keda me pidevalt näeme ja kellega regulaarselt suhtleme. Kuid Paulus manitseb meid [Gl 6:10](#) tegema head kõigile, eriti neile, kes kuuluvad meie usuperekonda. Osutagem üksteisele armastust, kaastunnet, andestust, halastust ja armu. Kandkem üksteise koormaid, sest see on tõeline ja elav evangeelium.

TEGEVUSED

- Joonist, maali või tee kollaaž, mis kujutab seda, kuidas võiks välja näha kogudus [Gl 6:10](#) põhimõtet ellu viimas – tegemas head kõigile, eriti usukaaslastele.
- Kirjuta lühike poem või jutustus, mis kirjeldab, kuidas saame olla koguduses üksteisega kannatlikumad ja osavõtlikumad.
- Korraldage oma hingamispäevakooliklassile tegevus väljaspool kirikut, et oma klassi liikmeid paremini tundma ja mõistma õppida.
- Mõtiskle selle nädala teemale teha head kõigile, eriti usukaaslastele. Mõtle, kuidas saad sa teha head oma kogukonnas ja kohalikus koguduses.
- Loo lühisketš, mis kujutab seda, kuidas saame koguduseperena üksteise koormaid kanda.
- Vaata, kuidas suguluses olevad loomad omavahel suhtlevad. Missuguseid õppetunde võime saada siit üksteisega koguduses suhtlemiseks?

LISALUGEMINE

[Mt 5:43](#); [1Ts 5:15](#); [1Pt 4:8](#); [Hb 13:16](#).

Ellen G. White, „Apostlite teod“, peatükid 1 ja 3.

Greg Gilbert, „What Is the Gospel?“ (Crossway, 2010), 7. peatükk.

Raymond C. Ortlund (jr), „The Gospel: How the Church Portrays the Beauty of Christ“ (Crossway, 2014), 2. peatükk.